

sonlig ikke dømme om dette Forhold, idet jeg ikke forstaar mig paa Tandskiftet hos Plage, men jeg har paa dette Punkt rettet mig efter en Anmodning fra De samvirkende danske Landboforeninger, som skriver: „Til nærmere at præcisere, hvad der forstaas ved Plage, tillader vi os at henstille, at kun de Heste maa udføres, hvis 4 første blivende Fortænder (Indertanden i hver Købeside) er vokset helt ud, og som tillige har tabt de næste 4 Mælkætænder (Mellemtanden i hver Købeside).“ Da jeg fik den Besked fra Landboforeningerne, sagde jeg: Her har de vise talt, og saa rettede jeg mig efter det. For Resten er jeg i flere Aviser blevet angrebet for, at jeg skulde have handlet i Frederik den 6tes Aand, naar jeg havde udstedt et Forbud af denne Ordlyd og sagt: Vi alene vide. Nej, det er saamænd ikke faldet mig ind, jeg erkender min fuldkomne Mangel paa Sagkundskab paa dette Omraade, men jeg har rettet mig efter den Sagkundskab, som jeg har ment maatte være den øverste paa dette Punkt, nemlig De samvirkende danske Landboforeninger.

Det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) beklagede sig, som tidligere, over, at Tilsynet og Eftersynet med „Philadelphia“ var ganske utilfredsstillende. Efter at det ærede Medlem tidligere havde beklaget sig derover, har Sundhedsstyrelsens Formand, Etatsraad Hoff, og Professor Christiansen været dernede og inspiceret Forholdene og fundet dem i det væsentlige tilfredsstillende. Naar man tager Hensyn til, at det er overordentlig billigt, Børnene og de unge Mennesker er anbragte paa „Philadelphia“, maa det vistnok siges at være nogenlunde godt. Men efter den Klage, det ærede Medlem har fremført, skal jeg konferere med de to Herrer igen og maaske faa foretaget et nyt Eftersyn.

Det ærede Medlem for Horsenskredsen (Hans Nielsen) holdt et meget muntert Foredrag om Lejekontrakter og fremstillede, hvordan Københavns Grundejerforenings Lejekontrakter indeholdt meget skrappe Bestemmelser, efter hvilke Lejernes Børn ikke maatte give en Lyd fra sig hverken paa Trapperne eller i Gaarden og maatte blive blege og usle, fordi de holdtes indelukkede i Lejlighederne. Dersom man skulde gaa efter Lejekontrakternes Ordlyd, havde det ærede Medlem Ret, thi det er en streng Bestemmelse, at Børnene hverken maa lege paa Trapperne eller i Gaarden. Der var ogsaa en Lejekontrakt fra Aarhus, hvor der stod, at Lejeren ikke maatte misrekommandere det lejede, naar

nye lejesøgende kom og skulde se paa det. Det er rigtignok en streng Bestemmelse, hvis han har opsagt Lejligheden, fordi han har været utilfreds med den. Men netop den Bestemmelse viser, at man ikke behøver at tage det saa alvorligt, som Ordlyden er. Thi hvad kan der passere en Lejer, som har opsagt sin Lejlighed, hvis han siger til den lejesøgende: Den Kakkelovn ryger, det Vindue er utæt o. lign.? Der kan ikke ske ham andet, end at han maa flytte til Flyttedag, og det er jo netop det, han vil. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at mange af disse Bestemmelser, som lyder saa skrappe, er uden nogen som helst Betydning, fordi Fogeden aldrig vil betragte Overtrædelse af dem som Grundlag for en Udsættelse af Lejligheden, og saa faar de ingen Betydning. Det kan virkelig ikke hjælpe, at en Husejer, som har benyttet en af Grundejerforeningens Lejekontrakter, kommer til Kongens Foged og siger: Paa anden Sal bor der en Familie, som har to Dreng, der hedder Peter og Aksel; de løber og leger nede i Gaarden, og det staar der i Kontrakten, at de ikke maa; nu forlanger jeg, at Fogeden skal følge mig ud i Lejligheden og sætte Peters og Aksels Forældre ud. Fogeden vil svare: Nej, gaa De med Deres Kontrakt, det gør jeg ikke —, og naar Fogeden ikke gør det, er disse Bestemmelser uden Betydning. Men naturligvis var det bedre, de ikke stod der, og eet Spøg et andet Alvor, saa giver jeg det ærede Medlem Ret i, at det kan være et vist Rygstød for Lejeren, som til Tider er den svage Part — til Tider for Resten den stærkeste; det er efter som Lejeledigheden er og Efterspørgselen efter Lejligheder; naar der er mange ledige Lejligheder, kan Lejeren være fordringsfuld, og Udlejeren maa være høflig og beskeden i sine Fordringer; naar alle Lejligheder er udlejede, og det er vanskeligt at finde en tom Lejlighed, maa Lejeren være beskeden, og det er maaske saadan, Forholdene er i Øjeblikket mange Steder her i Landet —, men naar Lejeren altsaa er den svageste Part, kan det være meget godt at have en Normal-Kontrakt at henvise til. Han staar forholdsvis stærkt, naar han overfor Udlejeren kræver, at denne Kontrakts Bestemmelser skal ligge til Grund, og han kan protestere mod andre, navnlig inhumane Bestemmelser, som man ønsker at føje til. Jeg finder derfor, der kunde være noget i, hvad det ærede Medlem henstillede til mig, at man i Justitsministeriet udarbejdede en autoriseret Lejekon-